

gedachte, dat paedagogie en hygiëne niet te scheiden zijn, blijkbaar geen tegenspraak vond. En in ieder geval verwachtte hij op den duur alleen heil van bepaalde schoolartsen. Dat deze nuttig werkzaam kunnen zijn was nu reeds in den Haag bewezen. Misschien werd hun gemis in Utrecht nu niet zoo gevoeld, maar zoo goed als daar was de gang van zaken elders toch zeker niet, en de geheele taak van den schoolarts zou door medische leden van een schoolcommissie nooit naar behooren kunnen worden vervuld.

En hiermee voor ditmaal genoeg. De volgende week zend ik U het vervolg.

t. t.

PIJNAPPEL.

INGEZONDEN.

DE ALGEMEENE VERGADERINGEN ONZER MAATSCHAPPIJ.

Wie èn vroeger èn later onze Algemeene Vergaderingen bezocht, wordt getroffen door meer dan één belangrijk verschil. Terwijl zij vroeger voor het grootste gedeelte bezocht werden door de leden van het Hoofdbestuur, de afgevaardigden der Afdeelingen, gecommitteerden van vaste of ad hoc benoemde Commissiën en verder de bezoekers der Algemeene Vergadering meerendeels werden gerecruteerd uit leden der recipieerende Afdeeling, medici uit den omtrek en last not least de stamgasten onzer gezellige bijeenkomsten, en wel in dien zin, dat de eerste categorieën de laatste in getal overschatten, is in de laatste jaren het bezoek der vergaderingen zóó toenomen, dat het 100-tal deelnemers in vroegere jaren zeldzaam bereikt, nu niet alleen voortdurend overschreden wordt, maar het dubbele aantal, 200 bezoekers der Algemeene Vergadering in de laatste jaren eer regel dan uitzondering is.

Een ander belangrijk verschil kan evenmin den opmerkzamen toeschouwer ontgaan. Wanneer de Voorzitter zijn openingsrede heeft uitgesproken, de Secretaris zijn jaarverslag heeft uitgebracht of een résumé daarvan heeft gegeven, verdwijnt een tamelijk aanzienlijk deel van de talrijke en aandachtige hoorders. Het grootste gedeelte van hen, die niet ex officio de vergadering moeten bijwonen, gaat heen, gaat naar buiten, zoo ten minste — als in Maastricht — geen plasregen hen het verblijf binnen de wanden van het vergaderlokaal boven elke excursie doet verkiezen.

Ik zou onoprecht zijn, indien ik deed alsof ik niet wist, dat een deel dezer excursionisten inderdaad de Algemeene Vergadering als een excursie beschouwt, opgaat naar de plaats waar de vergadering gehouden wordt, niet om de vergadering zelf, maar omdat men daar vrienden ziet, kennissen ontmoet, zich amuseert en omdat men „uit is”. Maar ik zou mij zeer moeten vergissen indien niet voor velen hunner de Algemeene Vergadering qua „vergadering” minder aantrekkingskracht heeft dan zij wel zou kunnen en

moeten hebben. Voor velen is noch hetgeen in de vergadering behandeld wordt, noch de wijze waarop aldaar de zaken behandeld worden van zoodanigen aard, dat het hun belangstelling in voldoende mate wekt.

De wijze van werken in onze Maatschappij, de inrichting onzer Algemeene Vergadering is te ouderwetsch.

ad. 1°. De onderwerpen in de Algemeene Vergadering te behandelen, moeten uiterlijk 15 Maart worden ingezonden, dus uiterlijk in Februari behandeld zijn in de Afdeelingen. Wat na dien tijd, dus tusschen Februari en Juli de aandacht der geneeskundigen in voldoende mate getrokken heeft om tot een voorstel eener Afdeeling aanleiding te geven, kan eerst in de Algemeene Vergadering behandeld worden, wanneer daarvoor door een Commissie van urgentie een gunstig oordeel geveld is, *na afloop* der overige werkzaamheden.

Het uitvoeren der besluiten van de Algemeene Vergadering geschiedt eerst na de October-vergadering van het Hoofdbestuur.

Tusschen het indienen van voorstellen en het uitvoeren der daaruit voortvloeiende besluiten verloopt dus in den regel een tijd van niet minder dan acht, dikwijls negen maanden. Dit heeft onvermijdelijk ten gevolge dat vele zaken in de Algemeene Vergadering niet ter tafel worden gebracht, die daar behoorden behandeld te worden, omdat de tijd tot het indienen der voorstellen voorbij is, of men vooraf weet, dat tusschen de Algemeene Vergadering en de nitvoering der besluiten een te lange tijd (van Juli tot October) verloopt.

ad. 2°. Het meerendeel der geneeskundigen samengekomen in een Algemeene Vergadering, waar zaken besproken worden, die *hun* belangen gelden, die *hun* belangstelling wekken, waarover zij een oordeel kunnen uitspreken, is tot werkeloosheid gedoemd, omdat zij — weliswaar *na de afgevaardigden der afdeelingen* aan de beraadslagingen kunnen deelnemen — maar het gewicht hunner stem niet in de schaal kunnen leggen, daar het stemrecht slechts is toegekend aan de afgevaardigden, waarvan de een soms het zesvoudige aantal stemmen uitbrengt van den ander.

In de Algemeene Vergadering is, zoo de afgevaardigden een imperatief mandaat mede hebben gekregen, eigenlijk elke discussie, elk debat onzinnig, en zoo zij geen imperatief mandaat hebben ontvangen, het verleenen van stemrecht uitsluitend aan afgevaardigden, en nog wel van ongelijk stemrecht, in de hoogste mate onbillijk, daar een afgevaardigde eener grotere Afdeeling, zoodra hij niet meer krachtens mandaat namens zijn Afdeeling stemt, geen grooter invloed behoort uit te oefenen, dan de afgevaardigde eener kleinere Afdeeling, dan elk lid der Maatschappij ter vergadering aanwezig. Worden naar aanleiding van zaken, waaromtrent zelfs iedere fictie van mandaat ontbreekt, — bijv. tijdens de vergadering ingekomen voorstellen, of amendementen op voorstellen — stemmingen gehouden, dan kan een stemming uitsluitend weergevende de ongelijk getaxeerde persoonlijke meening van een 30—40-tal leden der Maatschappij nooit of te nimmer de uitdrukking zijn van hetgeen „de Maatschappij” als zoodanig wenscht of begeert.

Kan de wijze van werken in onze Maatschappij, kan de Algemeene Ver-

gadering hervormd worden, zoodat zij meer beantwoordt aan de eischen van den tegenwoordigen tijd, en meer in overeenstemming is met onze nieuwe statuten volgens welke de Maatschappij niet meer uit Afdeelingen, maar uit leden bestaat?

Ik geloof van wel:

1°. behoort de termijn voor het indienen van voorstellen ter Algemeene Vergadering, en in verband daarmede de voorbereidende Hoofdbestuurs-Vergadering te worden verlaat en de eerstgenoemde termijn op 15 April, in plaats van op 15 Maart te worden gesteld, terwijl omgekeerd de Hoofdbestuurs-vergadering bestemd om uitvoering te geven aan de besluiten der Algemeene Vergadering *zoo spoedig mogelijk na deze* behoort te worden gehouden. Het aantal Hoofdbestuurs-vergaderingen zou dan met één vermeerderd moeten worden, daar een vergadering in den winter, hetzij in December, hetzij in Januari hoogst wenschelijk mag geacht worden;

2°. behoort het stemrecht in de Algemeene Vergadering te worden gewijzigd.

Nu het zoo gemakkelijk is, dank zij onze uitnemende verkeersmiddelen, om uit alle oorden des lands samen te komen, behoeft niet meer de vrees te bestaan, dat de Algemeene Vergadering overheerscht zal worden door enkele omwonende leden der recipieerende Afdeeling. Nu in bijna elke vergadering zoovele zaken ter sprake en in stemming gebracht worden, waarover de Afdeelingen niet hebben kunnen beraadslagen, schaffe men het stemrecht der afgevaardigden wel niet in eens geheel af, maar beperke men het tot het hoog noodige. Daartegenover verleene men aan elk lid der Maatschappij ter vergadering tegenwoordig, één stem, zoodat ik zou willen voorstellen, dat de leden ter vergadering tegenwoordig, de leden van het Hoofdbestuur inclus, elk *een* stem uitbrengen, en elke afgevaardigde *twee* stemmen, *een* voor zich zelf, en *één* voor zijn Afdeeling, maar het laatste alleen in die gevallen, waar men mag aannemen, dat zijn Afdeeling de behandelde zaak kent.

Ik geef deze denkbeelden aan het Hoofdbestuur en aan de Afdeelingen in overweging. Gedurende den winter kan er over gedacht en beraadslaagd worden, kunnen de voordeelen nagegaan, de bezwaren uiteengezet worden.

Mogen, als rijpe vruchten dier overwegingen, in de aanstaande Algemeene Vergadering wèl overwogen voorstellen gedaan worden, al of niet overeenstemmende met de mijne, maar evengoed, liefst nog beter in staat om een nieuw frisch leven in onze „Maatschappij” te brengen.

Groningen, 28 September 1898.

G. C. NIJHOFF.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — **Voor jeugdige rookers.** De Staat New-York bestraft voortaan met een boete van 10 Dollars of een gevangenisstraf van 10 dagen of beide te zamen „een iegelijk die tabak of sigaretten, hetzij van